

Sygn. akt IV CZ 95/06

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek (sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

w sprawie z powództwa „P.” SA

przeciwko B.M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 listopada 2006 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 września 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 8.09.2006 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od wyroku tego Sądu z dnia 5.05.2006 r., albowiem pełnomocnik pozwanej, zwolnionej od kosztów sądowych w zakresie opłaty od tej skargi, nie uiścił opłaty podstawowej.

Pozwana wniosła zażalenie, domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie jest bezsporne, że pozwana została zwolniona od obowiązku ponoszenia opłaty sądowej od skargi kasacyjnej. Zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. (Dz.U. Nr 167, poz. 1398) winna więc uiścić od tej skargi opłatę podstawową. Tego nie uczyniono, co uzasadniało zastosowanie art. 130² § 3 k.p.c. Stosownie do tego przepisu sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pisma wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego zawierające środki odwoławcze lub środki zaskarżenia podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Wnoszący zażalenie podnosi, że przepis ten należy odnieść jedynie do opłaty stałej i stosunkowej, natomiast brak podstaw do tego, aby objąć nim także opłatę podstawową. Tego poglądu nie sposób podzielić. Zarówno wykładnia gramatyczna, jak i celowościowa prowadzą do odmiennego wniosku. Jest poza sporem, że wysokość opłaty podstawowej jest stała i wynosi 30 zł. W art. 130² § 3 k.p.c. celowo użyto sformułowania „opłata w wysokości stałej”, a nie opłata stała. Skoro opłata podstawowa jest w stałej wysokości, to nie powinno wzbudzać zastrzeżeń stanowiska, że także uiszczenie tej opłaty objęte jest sankcją z art. 130² § 3 k.p.c. Należy przy tym zwrócić uwagę, że jedynie taką wykładnię należy uznać za racjonalną. Ustawodawca objął bowiem sankcją z art. 130² § 3 k.p.c. także opłatę stosunkową, obliczoną stosownie do wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Jest to niewątpliwie rozszerzenie hipotezy tego

przepisu w porównaniu z art. 17 ustawy z dnia 13.06.1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w którym sankcję zwrotu (odrzućenia) wiążano jedynie z opłatą w wysokości stałej. Jeśli więc art. 130² § 3 k.p.c. obejmuje opłatę stosunkową, to tym bardziej opłatę w wysokości stałej, a taką jest opłata podstawowa. Na marginesie należy podnieść, że odwoływanie się do art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy jest o tyle niezrozumiałe, że w sprawie nie chodzi o roszczenie pracownicze.

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.